Dr. Joseph Goebbels –VÁLKA A ŽIDÉ

Článek z 9. května 1943, v původním znění známo jako „Der Krieg und die Juden," v publikaci Der steile Aufstieg

PŘELOŽENO Z DOSTUPNÉHO ANGLICKÉHO PŘEKLADU NA GERMAN PROPAGANDA ARCHIVE

DOSTUPNÉ Z: https://research.calvin.edu/german-propaganda-archive/goeb37.htm

Překlady podstupují průběžnou revizí, není tedy zaručena absolutní správnost překladu - i v rovině pravopisné a formátové.

VÁLKA A ŽIDÉ

Naivita, neřku-li neznalost, s jakou se některé evropské kruhy dívají na židovskou otázku ve čtvrtém roce tohoto gigantického boje, je zarážející. Nemohou nebo nechtějí vidět, že tato válka je válkou židovské rasy a jí podrobených národů proti západní kultuře a civilizaci. V ohrožení je vše, co je nám Němcům a Evropanům, obhájcům principu morálního světového řádu, drahé. Výše zmíněné kruhy mají příliš velký sklon vidět židovskou otázku jako humanitární problém. Své soudy vynášejí spíše na základě momentálních pocitů než na základě poznání a prozření vyplývajícího z jasného a klidného rozumu. Je jasné, že pokud během této války projevíme sebemenší oslabení našeho odhodlání vyřešit židovskou otázku, bude výsledkem nejvážnější nebezpečí pro náš národ, Říši a celou Evropu.

Židovstvo si tuto válku přálo. Ať už se podíváme na plutokratickou nebo bolševickou stranu nepřátelského tábora, vidíme Židy v popředí jako podněcovatele, štváče a otrokáře. Organizují válečné hospodářství nepřítele a podporují plány na vyhlazení a zničení mocností Osy. Anglie a USA z jejich řad rekrutují krvežíznivé a pomstychtivé agitátory a politické šílence a jsou zdrojem komisařů teroru GPU. Jsou hmoždířem, který drží nepřátelskou koalici pohromadě. V nacionálněsocialistické říši vidí sílu, která vojensky i intelektuálně odolává jejich snaze o ovládnutí světa. To vysvětluje jejich vztek a hlubokou nenávist. Nemyslete si, že starozákonní tirády jejich novin a rozhlasu jsou pouhou politickou propagandou. Kdyby k tomu měli příležitost, uskutečnili by ji do puntíku.

Bezpečnost našeho státu vyžaduje, abychom přijali veškerá opatření, která se zdají být nezbytná k ochraně německého společenství před jejich hrozbou. To vede k některým obtížným rozhodnutím, která jsou však nevyhnutelná, máme-li se s touto hrozbou vypořádat. Tato válka je rasovou válkou. Židé ji začali a řídí ji. Jejich cílem je zničit a vyhladit náš národ. Jsme jedinou silou, která stojí mezi Židy a světovládou. Pokud mocnosti Osy válku v Evropě prohrají, žádná síla na světě nemůže Evropu zachránit před židobolševickou záplavou. Může se zdát překvapivé, že tak malá menšina disponuje tak velkou mocí a představuje tak smrtelné nebezpečí. Ale je to tak. Mezinárodní židovstvo používá k získání světovlády určité zločinné metody, které nejsou nepoučeným národům zřejmé. Totéž platí i v soukromém životě. Židé se netěší hospodářskému úspěchu proto, že by byli inteligentnější než nežidé, ale spíše proto, že se řídí jiným morálním kodexem. Své metody se snaží co nejdéle skrývat, dokud není příliš pozdě na to, aby se postižený národ mohl bránit. K jejich svržení je pak zapotřebí revoluce. Víme, jak je to obtížné a únavné.

Neustále slyšíme zprávy, že v nepřátelských zemích roste antisemitismus. Obvinění vznášená proti Židům jsou stejná jako u nás. Antisemitismus v nepřátelských národech není důsledkem antisemitské propagandy, protože Židé proti ní silně bojují. V Sovětském svazu se za něj uděluje trest smrti. Židovstvo dělá vše pro to, aby se antisemitismu postavilo. Samotné slovo Žid například téměř nenajdeme v jinak tak upovídaných anglických a amerických novinách, o bolševickém tisku ani nemluvě. Přesto protižidovské postoje mezi nepřátelskou veřejností rostou. Je to zcela přirozená reakce na židovské nebezpečí ze strany dotčených národů. Z

dlouhodobého hlediska Židům neprospěje, když budou v parlamentu a novinách orodovat za zpřísnění zákonů proti antisemitismu nebo vytahovat nejvyšší světské a duchovní hodnostáře, mezi nimiž je přirozeně i arcibiskup z Canterbury, aby řekli dobré slovo za ubohé nevinné pronásledované Židy. To dělali v Německu před rokem 1933 také, ale přesto došlo k nacionálněsocialistické revoluci.

Žádné z Vůdcových prorockých slov se nenaplnilo tak neodvratně jako jeho předpověď, že pokud se Židům podaří vyprovokovat druhou světovou válku, jejím výsledkem nebude zničení árijské rasy, ale spíše zničení rasy židovské. Tento proces má obrovský význam a bude mít nepředvídatelné důsledky, které si vyžádají čas. Nelze jej však již zastavit. Musí být pouze veden správným směrem. Je také třeba dbát na to, aby byla Židovstvu vyražena z rukou zbraň veřejného klamu, kterou zoufale používá, aby si zachránilo kůži. Již nyní je vidět, že tváří v tvář blížící se katastrofě se Židé stahují do pozadí. Do popředí posílají své mazlíčky góje. Nebude trvat dlouho a nebudou to už chtít dělat a umyjí si ruce v nevinnosti.

Jak je třeba uznat, máme s těmito záležitostmi určité zkušenosti a podnikáme kroky, abychom se ujistili, že se jim to nepodaří. Židé se budou muset zodpovídat za své nesčetné zločiny proti štěstí a míru lidstva a jednoho dne jim celý svět vyměří trest, který dnes trpí v Německu. Mluvíme bez zášti. Doba je příliš vážná na to, abychom spřádali naivní plány pomsty. Jde o světový problém prvního řádu, který může a musí vyřešit současná generace. Sentimentální ohledy zde nemají co dělat. Židovstvo vnímáme jako ztělesnění všeobecného světového úpadku. Buď toto nebezpečí zlomíme my, nebo se pod ním zlomí národy světa.

Nikdo by neměl říkat, že se vítězové chlubí. V současné době jsme vítězi pouze ve svém vlastním národě. Naše vítězství doma však na nás přitáhlo ďábelskou nenávist světového židovstva, za jehož předsunuté členy se Židé u nás stále považují. Chtějí vidět mocnosti Osy poražené, protože jen tak mohou znovu získat svá stará privilegia. Pro nás má smysl zajistit si týl, abychom mohli s plnou energií a nadšením pokračovat v boji, který je před námi. Při jednání s Židy existují pouze dvě možnosti: vzdát se jim, nebo s nimi bojovat. My jsme si zvolili tu druhou možnost. Stejně jako náš nepřítel útočí bez milosti i my. Budoucnost ukáže, kdo má pravdu. Dosavadní vývoj se však zdá být více nakloněn nám než nepříteli. Na celém světě roste odpor vůči Židům, nikoli přátelství s nimi. Jsme přesvědčeni, že na konci války bude Židovstvo čelit lidstvu, které plně chápe židovskou otázku.

Nedávno jeden z předních londýnských deníků, který je zcela pod židovskou kontrolou, otiskl článek, v němž se podivoval nad alarmujícím nárůstem antisemitismu. Dostal mnoho dopisů s odpovědí a musel přiznat, že jen malé procento z nich se postavilo na stranu Židů. Prožidovské dopisy, i když to noviny neuvedly, pravděpodobně psali sami Židé. Ty ostatní přinášely nejsilnější útoky na židovství a čtenáři donutili noviny některé z nich otisknout. Obsahovaly všechny urážky, v jaké bylo možné doufat. Tento antisemitismus nemá rasový základ a jeho kořeny nejsou vůbec jasné, ale přesto lze s jistým uspokojením konstatovat, že zdravé lidové pudy se začínají projevovat i v nepřátelských národech, ve Spojených státech tomu není o mnoho jinak. Jeden z dopisů vybízel noviny, aby vyslaly reportéry do tramvají a vlaků. Tam by si vyslechli četné názory na Židy, které by si zasloužily víc než ironické odmítnutí.

Takto to obvykle začíná. Židé v Anglii reagují obvyklým způsobem. Nejprve se tváří jako ukřivdění a nespravedlivě pronásledovaní. V synagogách rabíni nabádají, aby byli na veřejnosti opatrnější a vyhýbali se provokativnímu chování. Pak si pronajmou několik vážených, ale koupitelných představitelů společnosti, podnikatelského nebo náboženského života, aby se vyjádřili. Jejich dobře placenou prací je odsuzovat antisemitismus jako kulturní ostudu, která je výsledkem nepřátelské propagandy. Vyzývají k přijetí přísnějších zákonů proti němu. Chudáci Židé veřejně naříkají, co všechno pro zemi udělali, jakými skvělými a vlasteneckými občany vždy byli a budou, jaké významné funkce zastávají atd. Nevinný občan je záplavou slov přesvědčován, že se musel mýlit, když za všemi velkými politickými nebo hospodářskými zločiny vždy viděl Židy. Brzy se najde nějaký vysoký církevní představitel, který je připraven odsoudit antisemitismus jako protikřesťanský. Nakonec za každé národní neštěstí nejsou zodpovědní Židé, ale jejich nepřátelé. Pak hra začíná nanovo.

Je třeba připustit, že se používá mimořádně chytrá taktika a že je třeba určité inteligence nebo zdravého instinktu, aby člověk viděl za židovskou fasádu. Ale i zde platí, že džbán nosí vodu, dokud se nerozbije. Útok mezinárodního židovstva na kulturu a morální řád světa je sice chytře skrytý, ale ne natolik chytře, aby se nedal prohlédnout. Je třeba se jim držet v patách, a když se začnou unavovat, nedopřát jim odpočinek. V umění transformace jsou virtuózové. Mohou se zjevovat v tisíci podobách, a přesto jsou stále stejní. Pokud je člověk přistihl, prohlašují se za zraněné nevinné a posílají dopředu svou soucitnou stráž, aby prosila o milost. Pokud k nim však člověk vztáhne byť jen prst soucitu, useknou mu celou ruku. Proto je třeba je držet v bázni před Pánem.

Víme, že nás z hloubi duše nenávidí. Z jejich nenávisti máme potěšení. Není nic, co by nám neudělali, kdyby měli tu moc. Nemůžeme jim proto dát ani ten nejmenší kousek moci. Ba co víc, je naší povinností říci světu o jejich povaze a zkaženosti. Musíme znovu a znovu dokazovat jejich zvrácenou roli při zahájení a pokračování této války. Musíme na ně neustále útočit, bez lítosti je obviňovat ze zločinů, jichž jsou vinni, dokud se národy nezačnou probouzet. To může trvat dlouho, ale stojí to za to. Máme co do činění s nejnebezpečnějším nepřítelem, který kdy ohrožoval život, svobodu a důstojnost lidstva. Nemůžeme mít slitování. Litovat můžeme pouze nespočetné miliony našich vlastních lidí a lidí z ostatních evropských národů, kteří budou vydáni napospas nenávisti a ničivé zvůli této ďábelské rasy, pokud zeslábneme a vzdáme boj. Ti Filištíni, kteří dnes tak horlivě chrání Židy, by se stali jejich prvními oběťmi.

Všichni musíme být ve střehu. Musíme se mít na pozoru před zákeřnou chytrostí mezinárodního světového nepřítele. V hloubi duše si uvědomuje, že tato válka, kterou tak lehkomyslně začal v očekávání, že bude posledním krokem k ovládnutí světa, se místo toho stala válkou o jeho rasovou existenci. Zoufale se snaží zastavit nevyhnutelný běh událostí. Nebude mu to však nic platné. Budeme se mu věnovat i nadále. Nakonec se naplní Vůdcovo proroctví o světovém židovstvu z roku 1939, kterému se tehdy smáli.

I v Německu se Židé smáli, když nás poprvé uviděli. Nyní se již nesmějí. Rozhodli se proti nám vést válku. Tato válka se však obrací proti nim. Když naplánovali válku, která má zcela zničit německý národ, podepsali si vlastní rozsudek smrti.

I zde budou světové dějiny světovým soudem.